

Schriftlezing: Romeinen 8: 18 - 25 en 38 - 39

zingen: LB 939 vs.1 'Op U alleen'

verkondiging

Gemeente van onze Heer Jezus Christus

Komt het goed met deze wereld? Dat vraag je je wel eens af als je het nieuws volgt. Als je ziet hoe wereldleiders zich opstellen. Als je een beetje verdiept in het klimaat. Als je ziet hoeveel mensen slachtoffer zijn van oorlogsgeweld. Komt het goed? Maar ook in je eigen leven gebeuren dingen die de grond onder je voeten wegslaan. Een ernstige ziekte waar geen genezing voor is. Ontslagen worden. Een huwelijk wat zomaar in zwaar weer terecht komt en je had het niet zien aankomen. Ook dan vraag je je af: zal het ooit goed komen in mijn, ons, leven? En hoe dan? We hebben hoop nodig. Hoop doet leven. Vandaag gaan we op zoek naar hoop.

Hoop is: wensende verwachting dat iets goeds dat nog onzeker is en in de toekomst ligt werkelijkheid zal worden. In ons spraakgebruik is niet alle hoop even stevig. Er is hoop met een heel klein beetje verwachting: 'ik hoop dat ik de postcodekanjer ga winnen!' En er is hoop die aan zekerheid grenst. 'Ik hoop na de zomer te beginnen met mijn bedrijf.' De voorbereiding is in volle gang, alle lichten staan op groen.

Vandaag zoeken we naar hoop van het stevige soort. Niet de hoop van de loterij, maar gegronde hoop. Hoop waar je op kan bouwen. Waar haal je dat soort hoop vandaan?

Sommige mensen zijn gewoon optimistisch van aard. Die zien eigenlijk altijd wel iets positiefs, wat hun helpt de dag aan te kunnen. 'Het is mooi weer vandaag.' 'Lekker vanavond naar mijn koor.'

Sommige mensen zien altijd mogelijkheden. 'Het gaat misschien niet zo goed met de wereld, maar dat is in de geschiedenis wel vaker voorgekomen en dan kwamen er uiteindelijk ook weer krachten ten goede op. Als je kijkt wat we allemaal bereikt hebben, bv in de medische wetenschap.' Zij hebben een groot vertrouwen in de kracht van mensen. En dat kan ook dichtbij huis zo werken. 'Gelukkig hebben we elkaar; we komen er wel doorheen. Wie weet, hoe er toch weer iets goeds uit deze situatie komt.' Soms is die hoop terecht. Je hebt meer veerkracht dan je denkt! Je staat er niet alleen voor. Maar je kunt ook in de klem van valse hoop terecht komen. Je denkt 'als ik nu nog meer mijn best doe, dan komt het wel goed.' Maar is dat wel zo?

Hoop in de bijbel is anders. Hoop rust niet in wat wij mensen voor elkaar kunnen krijgen. God is onze hoop. In de Psalmen staat vaak 'vestig je hoop op God.' 'Ik stel mijn vertrouwen op de HEER mijn God' zongen we. En dat is niet die onzekere hoop van 'op hoop van zegen' maar hoop waar je echt op kunt vertrouwen. Israël is daarin uniek vergeleken met omliggende volken. Een God op wie je echt kunt vertrouwen... En die kracht van de hoop wordt eens en voor altijd bevestigd door de komst van Jezus Christus in onze wereld, door zijn dood en opstanding. We hebben nog steeds te maken met pijn en lijden. Maar zo waar Hij leeft, is er toekomst. Toekomst waar je vast van op aan kunt. En Hij is houvast voor vandaag.

Waar mag je dan op hopen in Christus' Naam? Hoe ziet die hoop eruit?

We hebben net gelezen uit Romeinen 8. Het is geen makkelijke lezing, maar ik hoop dat je er wel in gehoord hebt hoe krachtig de hoop is.

'Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst geopenbaard zal worden.' (Romeinen 8: 18) Dat is nogal wat! Wij horen iedere dag sombere berichten over de wereld. En dan zegt Paulus 'dit is niks vergeleken bij de stralende toekomst die ons wacht.' Er staat ons iets schitterends te wachten. Niet alleen voor mensen die geloven, nee heel de schepping zal worden bevrijd uit de greep van het kwaad.

Is Paulus een optimist? Nee. Hij ziet maar al te goed dat de schepping onderworpen is aan vergankelijkheid. Dat is misschien wel ons grootste verdriet: we zijn kwetsbaar, onderhevig aan slijtage, sterfelijk, en we kunnen daar niet onderuit. Paulus legt de vinger bij de zere plek. En hij verwacht niet dat wij mensen daar zelf uit gaan komen. We moeten verlost worden. Iemand moet ons redden. Daar zien we reikhalzend naar uit. Het is God die heel de schepping zal bevrijden uit de greep van de vergankelijkheid. We zullen vrij worden en stralen. Christus heeft daarvoor de basis gelegd.

Wij mogen uitzien naar de toekomst waarin dat helemaal werkelijkheid zal zijn.

Door die stralende toekomst krijgt het lijden van nu van Paulus een ander label. Hij noemt het barensweeën. Hij vergelijkt de pijn van de wereld en van ons eigen leven met de pijn bij een bevalling. Het is pijn die de weg baant voor nieuw leven. Die pijn is niet het enige en het laatste. Het is doorgang naar nieuw leven. Dat is hoop.

Een totaal andere kijk op onze werkelijkheid. Wij doen er alles aan om ons lijden zoveel mogelijk te beperken. En als we groot verdriet meemaken, denk we al heel gauw: waarom voorkomt God dit niet? Maar bij Paulus is lijden dat wat we nu eenmaal meemaken in dit bestaan - en dat heeft ook nog te maken met dat we zondige mensen zijn. Maar dat lijden is zeker niet het laatste: er komt een grote toekomst.

Paulus begrijpt dat we dat niet zomaar kunnen geloven. We zouden het graag alvast een beetje zien. Weten dat het echt waar is. Maar, zegt Paulus dan: dan is het geen hopen meer. Hopen is vertrouwen op iets wat je nog niet ziet.

Even kijken waar we nu staan. God geeft ons hoop voor de toekomst. Hij heeft een toekomst voor ons die veel groter en mooier is dan alle ellende van vandaag de dag. Onze pijn van nu zijn barensweeën op weg naar het nieuwe leven wat God geeft. Wat doet dat met ons vandaag?

Het eerste hebben we eigenlijk al te pakken. Laat je niet intimideren door slecht nieuws, door lijden en verdriet. Alsof God er niet meer zou zijn. Alsof alles verloren is. Nee, het leed wordt gezien door God en Hij zal ons bevrijden en ons een nieuw leven geven. Hoop helpt ons om het leed in proportie te zien. Je hoeft je er niet in te verliezen maar mag uitkijken naar meer. Het zijn barensweeën, het is een weg, pijnlijk maar niet het laatste. Er komt nieuw leven voor heel de schepping.

Dus durf te hopen. Bonhoeffer zegt ergens: 'Het is geen schande om te hopen, grenzeloos te hopen. Wie kan spreken over God, zonder te hopen Hem eenmaal te aanschouwen? Wie kan spreken over vrede en liefde tussen mensen, zonder dat eenmaal in eeuwigheid te willen meemaken? Wie kan spreken over een nieuwe wereld en een nieuwe mensheid zonder te hopen dat hij daaraan deel zal hebben?'

Het tweede wat hoop vandaag doet is: Die hoop maakt dat het zin heeft om je in te zetten voor wat goed is. Kerkhervormer Luther schijnt gezegd te hebben: 'Zelfs al zou ik weten dat de wereld morgen in stukken uiteenvalt, ik zou toch mijn appelboom planten.' Dat is hoop.

Hoop is niet een soort slaapmiddeltje om niets meer te hoeven doen aan deze wereld. Dat was de kritiek van Marx op religie. Religie is opium voor het volk. Ze laten alle misstanden bestaan omdat het ooit later goed zal komen. Dat is niet hoe hoop werkt. Hoop maakt je wakker en alert. Juist omdat niet alles verloren is en verloren gaat, juist vanwege die toekomst heeft het zin om vandaag het goede te doen.

Een gedicht geïnspireerd op Václav Havel zegt het zo: 'Hoop is ergens voor werken omdat het goed is, niet alleen omdat het kans van slagen heeft. (...) Hoop is de zekerheid dat iets zinvol is, ongeacht de afloop, het resultaat.'

Als God onze aarde niet opgeeft maar belooft dat hij haar nieuw zal maken, vrij van de klem van de vergankelijkheid, dan kunnen wij toch niet anders dan met hart en ziel ons best doen voor deze schepping en de mensen vandaag op ons pad komen? Dat vraagt nogal wat. Ik roep nog even het gebed van Stef Bos ('Leer mij') in herinnering. Soms moet je gaan doen wat je eigenlijk niet kan, en toch...

Dus die stralende toekomst van God, heeft impact op ons leven vandaag. Maar wat ik zo mooi aan dat stukje uit Romeinen 8 vind, is dat onze hoop niet alleen rust in de toekomst, maar ook in hoe God nu bij ons is. Dat is het derde wat hoop vandaag met je doet.

Paulus zegt het opnieuw heel stellig: *Ik ben ervan overtuigd dat niets ons kan scheiden van de liefde van God in Christus. De dood niet, het leven niet. Geen engel, geen geest, geen machthebber, geen mens of macht op aarde of in de hemel. Want wat er ook gebeurt, vandaag of in de toekomst: God houdt van ons! (Romeinen 8: 38-39)*

In de Hebreeënbrief wordt hoop een anker voor de ziel genoemd. Dat vind ik een mooi beeld bij deze tekst. In alles wat je overkomt word je vastgehouden door die liefde van God. Hij laat je nooit alleen. Ik zal er zijn.

Komt het goed met de wereld? Als je kijkt naar wat wij kunnen en wat wij ervan maken, kun je daar grote vraagtekens bij zetten. Maar in het geloof zeggen we tegen elkaar: Jazeker, het komt goed!

De pijn van vandaag is niet het laatste. We zijn met elkaar op weg naar Gods stralende toekomst.

Komt het goed in mijn leven? Soms zie je echt geen licht, geen weg, ... Maar weet dat niets, echt helemaal niets, God en jou uit elkaar kan halen. Zijn liefde voor jou is niet kapot te krijgen. Hij houdt je vast.

We zuchten als we zien wat er mis gaat, voorbijgaat, sterft. Maar we hebben een anker voor onze ziel, hoop die rust in de liefde van God. Hoop op zijn stralende toekomst en zijn liefde door alles heen.

Amen.